

MAGYAR POLGÁR

POLITIKAI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:

Egész évre	16 frt. —
Félévre	8 frt. —
Évnyegyedre	4 frt. —
Egy órára	1 frt 50.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Ótásor hasábrótt garanció, vagy töldelek ára 6 kr.
MAGY HIRDETÉSEKNÉL KEZELMÉNYEK.
 Minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíjnek külön számítottatik.
 NYILTTÉR:
 Soronként, vagy annak helye 105 kr.
 REKLAMOK:
 Hírharangban soronként 1 frt.

A „Magyar Polgár” egyes számainak ára 7 kr.
 Névtelenül beküldött közlemények nem közölhetők, ismeretlen
 kézről jött bémmentolások lovek nem fogadtatnak el.
 Használatlan köziratok nem adnak vissza.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

A Lyceum-nyomdában
 (hová a lap szállítani kéndő kőszámlányok intézendők.)
KIADÓ-HIVATAL:
 A Lyceum-nyomda központi irodájában, főtér gr. Teleki Demeter-ház
 (hová az előfizetők pénzek, hirdetések, nyilttér csekkek intézendők.)

KOLOZSVÁR, AUG. 5.

A kataszterrel.

A holt évad nagyban dolgozik. Mindenki pihenni tért. Gyárban, hivatalban, műhelyben és iskolában egyaránt munkaszünet van. Ostendei hullámok ringatásával cseréli ki a publicista politikai küzdelmeinek idegrontó hatását. Árnyékos erdeje Tihanynak megirigylvet, meghurcolt, bántalmazott, félreértett költőt fogad titokzatos mélységébe, márdárdalos magányába. Zsoltár helyett hegy-mászó bot van most a pap kezében; prókátor nem perel; juszticia fürdik; a tekintetes vármegye arat és csépel, tudós professorok tarokkoznak... a műhely pörölye nyugszik. Senki sincs otthon. A város falura, tanyára, fürdőre költözött. Közhatóságaink siestát tartanak.

Csupán a kataszter mászik hegyről le, hegyre föl, mér, számít, osztályoz, szidatja magát éjjel, szidatja magát nappal, és fut tovább és dolgozik tovább. Kataszterünk az 50-es évek legelején készült. Idegenek fércmunkája volt ez, kutyafuttában megcsinálva. E tákolás már akkor nagy bajt okozott, mert nem volt igazságosan, szakszerűen és becsületesen kiszabva és meghatározva az adóalap és nem volt arányosan megosztva az adóteher. Azóta majdnem 3 évtized telt el, s e hosszú idő mértani progressióban súlyosbította az akkor elkövetett hibákat. De beteljesedett az idő és meghozták a földadózabályozási törvényt. Ennek alapján készítik most az új katasztert.

Nem idegenek, mint akkor, nem földönfutók, mint akkor, nem ellenségek, mint akkor. Magyar földbirtokosok tisztességes, értelmes és munkaképes elemeiből vannak nagyobb részét a kataszter. hatóságok összeállítva, kik ép úgy gyermekei a hazának, mint akár az „Egyetér-

tés” cikkezője, s kiknek éppen úgy érdeklükben áll a jó munka, mint a többi birtokosnak, vagy a Pesti Napló munkatársainak, már mint a mennyiben ők is tagjai a compossessorataienak.

A siker biztosítékának az előfeltételei természetesen bizalmat olthattak volna a kataszter munkák iránt sajtóban és közönségben egyiránt. A 75. évi VII. t. cz. európai magaslaton áll; a gazdák autonómikus befolyása teljesen garantirozva s a tisztviselői kar hazafiakból megalakotva. Nem kell ide e gy é b, mint a sajtó jóindulatu támogatása, s a gazdák közönség érdeklődő közreműködése, és az államgépzet e nagy művének sikere bizonyoságot valland Magyarország regeneraló tehetőségéről.

Hanem ez az „egy é b” nem történt meg eddigelé. Nem szólok az ellenzéki lapokról. Ha ők azt hiszik, hogy a szakszerű munkálkodás is politikai elbírálás alá esik, s pártcélokból elhallgatják a jót, s pártcélokra kiaknazzák a netán helytelen: teljék benne kedvük. Ez reájuk nézve belgyi kérdés. De a kormányparti lapokon valóban csodálkoznom kell. Egyetlen főlészóalást a kataszter munkák védelmére, egyetlen argumentatitót e munkák fontosságáról, egyetlen buzditó szót a gyanakodóvá lett közönség megnyugtására, egyetlen helyreigazítást az ellenzéki támadásokkal szemben még egyetlen egyet sem láttam bennük.

Pedig az alkalom megnyitit bőségesen; ellenzéki lapok hasábjai nyitották meg azt erős támadásokkal. Tegyük hozzá mindjárt, hogy lát sz ó l a g erős támadásokkal. Mert a vádat, hogy későre kezdett a kataszter tulajdonképi munkájához, elejti azon tény, hogy a régi földkönyveket kellett kiigazítani. E megmunkálás nehézsége nem volt csekély, mert közel 40 millió birtokrészletről konstatarozni, ha vajjon név-terület és kulturbejegyzése megfelel-e a tényleges állapothoz, nem oly könnyű feladat, mint a hibáztatás.

A másik vád pedig, hogy a járásleírások, mintaföldek kijelölése és osztályozás a választott járásbecslők kikerülésével történt s így törvénytelenég követetett volna el, igazságtalan. Igaz, hogy a becselőbiztosok ama munkarészeket előlegez tájékozásul külön megkésztették, de akkor maguk mellé vették a járási becselőket, s újabban bejárták, helyszínelték és mérlegelték az egész terrenumot.

Meg volt tehát az alkalom az ellenőrzés legspeciálisabb és legszigorubb gyakorlására. S hogy a munkarend így volt helyesen megválasztva, kiténik abból, miszerint i g y, kezükben a kész munkával, a járásbecslők az említett munkarészeket átlag 2 hónap alatt teljesen átrevideálhatták, a mi került 295 járásban mintegy 59,000 frtjába Magyarországnak; míg ha tabula rasával kezdik munkájukat, e helyszínelés legalább 8 hónapit időt vett volna igénybe, csupán a járásbecslőknek járó potom 236,000 frt. kiadással. A ki ismeri az eljárás részleteit s az alkalmazott és választott egyének névsorát összehasonlítja, nem fog kétkedni, hogy e 175,000 frtyi túlkadás sem változtatott volna az eredményen semmit.

E jelentékeny megtakarítás kizárólag a törvény végrehajtásánál alkalmazott helyes eljárásnak tulajdonítható... hanem az ellenzéki lapok ebből is vádat tudnak hovácsolni s a kormányparti lapok így vádat tudnak szemben is tudnak hallgatni.

És mit szóljak a birtokos osztályról!? Dertről borura gáncoskodik, gyanusit, szidalmaz a nélkül, hogy fáradságot venne magának az ötlet oly közelről érdeklő munkálatokba pillantani, és az eljárás motívumait megismerkedni. „Nem ér ez a kataszter semmit.” Ime, az általános vélemény rövid formába öntve, teljesen kimerített lényegben.

A „miért?”-re aztán nem tudnak felelni. De mivel az eiső kimondta a „semmit sem ér”-t, utána mondja a 2-ik,

a 3-ik, a 4-ik és így tovább a 100-ik, mig közmeggyőződésé válik egy ép oly üres, mint lelkiismeretlen vád.

Akarjuk, hogy mindenki éppen azt a földrésztlet adozza, melyet valósággal bir; akarjuk, hogy a földadótellekkönyv a tényleges állapotoknak szigoruan megfelelő szerkezettel birjon; akarjuk hogy az 53 óta nagyot változott kulturális állapotok feltüntessenek; akarjuk az adóteher aránylagos megosztását; akarjuk a tisztajövedelem igazságos kiszámítását. Hogy ez eléressék, a munka megkezdésénél nem egy bizonyos előre meghatározott állami jövedelem kerestetik — mint az 50-es években; nem az ország gazdasági körülményeivel ismeretlen és idegen közegek végzik a becslést — mint 50-ben; nem titokban, a földmivelő osztály kizárásával végeztetik a munka — mint 50-ben; és a felszólamlási intézmény nem egyoldalú azon célzattal, hogy a kihozott tiszta jövedelem még fokoztasák — mint volt 50-ben. Ellenkezőleg. Sehol a földgömbön hasonló nagy befolyás nem volt biztosítva a gazda-közönség részére kataszteri munkálathoz, mint nálunk; a felszólamlásoknál az autonómikus kör oly tág keretű nem volt soha sehol, mint nálunk; az osztályok felállításában — az osztályozási vidékek számának meg nem határozása által — sehol oly nagy latitúdó nem volt engedve, mint nálunk; és végre a becslési műveleteknél sehol sem gyakorolhatótt a gazda-közönség akkora ellenőrzés, mint nálunk.

És mégis panaszokoznak. De hát ki tehet arról, ha a törvény által részükre biztosított nagybecsű jogokkal élnek; ha e jogok gyakorlását nem ejtik kezűgybe? Ha nem veszik tekintetbe, hogy a tiszta jövedelem kiszámításánál az egalitálaj-forgalmi viszonyokat, a munkacseléd-és szállítási béreket, a piaci távolóságot, trágázási, szántási, vetési, aratási és behordási költségeket, egyszóval mindazon tényezőt, mely a föld hozamá-

ra s annak értékesítésére befolyást gyakorol, a kataszter lelkiismeretesen számba kívánja venni, — a mit pedig az ők becsületes közreműködése nélkül nem tehet meg elég alaposan.

Hiszen megpróbálkozik a tisztviselő a gazdák közönye daczára is. Mezőn lakik, erdőn hál, kérdezősködik, nyomoz, összehasonlítás tesz, buzát mér, földet kóstol — verejtéket hullat napperzselte rónára, tűz mellett didereg nagy havasok ormán, szomjat enyhít szomj nemoltó mezősi vízzel, asztalt terít oldaltarisznyára és tovább dolgozik buzgó lelkiismerettel.

De a mű így nem lesz elég korrekt. Tévedések csuszhatnak be itt, ferdeségek kaphatnak lábra amott. A gazdák feltétlen közreműködésére van e munkánál szükség. Csakis az általuk szolgáltatható igazságos adatok, felvilágosítások, magyarázatok és utbaigazítások biztosíthatják a teljes sikert.

De ők nem tesznek semmit, hanem panaszokoznak az igazságtalan adó ellen, s szidják a kataszteri tisztviselőt.

P. B.

Külföld.

Boeresku román külügyminiszter körutat tesz az európai udvaroknál s ma érkezik Bécsbe. Utazásának célja az, hogy a berlini békét aláírt hatalmakkal megállapodást hozzon létre a berlini szerződés 44. cikkének végrehajtása iránt. A zsidó kérdésben ugyanis román részről oly megoldást terveznek, melyről azt hiszik, hogy a hatalmak helybenhagyását is megnyeri. Egy jelzőlog-intézetet akarnak ugyanis alapítani, mely a betáblázásokkal terhelt ingatlanokat megvásárolván, veszélytelenné tenné az emancipációt s eloszlátná a román közvélemény azon félelmét, hogy a berlini szerződés szóban forgó rendelkezésének végrehajtása a földbirtokot megfosztja nemzeti jellegétől. Sturdrza ugyanezen ügyben nemrég Berlinben tapogatózott s Boeresku feladata most az, hogy a többi hatalmaknál tegyen lépéseket az iránt, hogy Romániának e terv kivételében, főleg a

TÁRCZA.

Teleki Sándornak áldást!

SÁMI LASZLÓ.

Hogy a „székesfehérvári levelek” írásakor megemlékeztem rólam, szivesen köszönöm.

A leveleket az utolsó betűig elolvastam és sok részét nagy élvezettel. Irj mindig, mikor teheted. Te nagy időket éltél által, széles területen jártál keltél és működél; már csak hú emlékeztető gazdag tárából sokféle érdekességgel rendelkezhetesz.

Leveleid emlékeztettek, hogy nekem is kell a „M. Polgár”-ba már csak becsületből is valamit írnom. Politikáról, adóról nem akarok, scandalumot írni nem szokásom, csak szidni a kormányt, hatrávakra, nem kenyerem, a rágalmazás pedig éppen nem mesterségem. De nekem ugyan mi hasznom is lenne belőle? Nem szerettem soha a más buzájába vágni.

Füredői élvezetekről sem irhatok, mert én még mindig Kolozsvártt vagyok. Hogy a nyár folytán egy néhány szives meghívásnak megfelelhetek-e, és ide vagy oda elmehetek-e, ép úgy nem tudom, mint itt létedkor nem tudtam.

Vágyom levegőt változtatni. De az ember életében nemcsak a „noblesse oblige”, de sok más állapot is. Teljesen független csak egyedül álló ember tehet.

Még eddig a nyár folytán „pro remedio animae meae”, — magyarosan: szorakoztatásból — nem tudtam mást tenni,

mint ki-ki mentem a sétányra, vagy egy jó barátom gondosan nevelt, nemes és kedves virágai közé.

Ha a fejem birná, irhatnék a sétányról és ottani impressióimról. E mellett maradok!

* * *

A kolozsvári sétányt és közönségét — kevés kivétellel — te jól ismered, szép hely, szép közönség. — Egy néhány ezer forinttal és jó izléssel a sétány még szebb lehetne. A jó talaj, a nagy és szép fák, és a folyóvíz adra vannak, azt hiszem izlés és értelem sem hiányzik: kell csak az akarat. K. S. barátunk tervező-képességét a sétatéri választmány sikerrel használhatná fel: egyszer-másszor éppen a sétányon, a sétányra vonatkozólag, sok helyes észrevételét hallottam.

Ha a helyet és környezetet szépítjük, a közönség is mindig szépl. Hogyan, miképpen? Bizony annak sok módja van. Most elősorolni nem célozom.

A mi türelmes közönségünknek, a sétány ellen más kifogását és panaszát nem igen hallottam, mint azt, hogy poros. A por miatt nem volt meg igen sokszor a sétányon az, a mi legszükségesebb: a tiszta levegő. A nyár folytán, az időjárás és egy kevés jóakarát, az üdülést keresőket a portól megmentették. Eső volt elég, mikor nem volt, öntöztek. Jövőre úgy hallom, hogy a por alól teljesen emancipálva leszünk.

Fájos fejem érdekében, néha már reggel négy órákor a sétányon vagyok. Úgy tapasztalom, hogy az én embertársaim szeretik a hajnali álmot. A kakaszó, mely a Péter apostol lelkiismeretét

megrázta, nem hat reájok: a reggeli tiszta levegőt és a feljövő nap fenségét senki nem élvezi — legalább a sétányon nem élvezi —: egyedül vagyok.

Solitude! Silence!
 L'ame s'apaise là. —

Érzem, hogy századunk legnagyobb filozófus költője e szavakkal is igazat mondott.

Egyedül vagyok? Előítéletesen és gyöngédtelenül fejeztem ki magamat.

Itt vannak és ében a madarak, e poétikus természetű testvéreink. Testvéreinknek nevezem, mert tanulmányaim és szívem szerint, a természet egységét — unitását — vallom.

A madarak közül mindenik a maga képessége szerint üdvözi a világosságot és a nap első sugarait.

Az általános örömmek az ember szinté hatása alatt lehet, de hogy miképpen, — aligha le tudná írni. Leirhatatlan ez, mint leirhatatlan egy szép zene hatása.

A ki ismeri a „németalföldi” festők classicus műveit, és esti tájképeikről lenézte és felfogta, hogy mit éreznek a nem ragadozó szelidebb állatok az éjszaka és sötét bekövetkezésekor, az érteni fogja azt is: az állatvilág miért örvend a világosságának.

Nemcsak Goethe kívánta a világosságot, de ezt kívánja a legkisebb féreg is. Mert: a világosság az életnek kezessége;

a természetnek kellemes megnyugtató mosolya, mely az állatvilágban a félelmet, az ember-világban a nehéz ál-

mokat, a sötét tanokat és balvéleményeket eloszlátja.

A madarak reggeli csicseregése és éneke annak az érzelmenek a nyilvánulása, a mely az ember-világban a 16-ik században a zoltárok és a Vilhelmus-Lied éneklésében, később a Marseilles-i, és nálunk magyaroknál a Rákóczi, Petőfi és Kossuth indulókban nyilvánult.

A körültem, felettem csevegő, repkedő és énekelő madarak az ókori revelatorokra és népekre emlékeztetnek. A természet egységének hitében, ezek a madarakról gyöngédebben gondolkotok, mint mi, — ujkoriak.

Az egyiptomiak mondája szerint a madarak a halottakat az élet uradalmába viszik és az elrothadt tisztátalan tárgyakat tiszta tárgyakká változtatják.

A régiek ösztönszerűleg tudták és érezték azt, mit ma a tudomány is bizonyít, — hogy a madarak légkörünk állandó purificatorai, és az anyagcsere tevékeny és hasznos közvetítői.

Keletiek mondása: „A madárnak minden szabad.”

Ma már nyugaton is, a mivel népeknél, üldözés és pusztítás ellen a madarakat nemcsak törvények védelmezik, de értelmes és gyöngéd egyének és közösségek kertjeikben erdeikben a fészkelésre alkalmas, és a ragadozók ellen biztos edényeket raknak el.

Nagy igazuk van!

Az állat-világban, — az emberen kívül — a legtöredékenyebb valamitől, a tojástartól — egy nagy költő szerint, ez „édes kedves reménység”-től kezdve a repülésig, az anyai folytonos

meleg és értelmes szeretetet semmi nem igényli annyira, mint a madár.

Az anyaiság gyöngéd mysteriumát talán a mi anyáink a madaraktól tanulták? Legalább jobb iskolában nem tanulhatták.

Hűség a szeretetben és szerelemben. A családi morálnak ez az első eleme, ez az első megcsillamlása. — Ezt is a madártól tanulhattuk.

A ki nézte a fecskét, hogy fiokáját a repülésre hogyan tanítja, s átértette azt az eljárást és elbánást, melylyel az anyafecske fiokájában a bátorságot és a bizalmat felkölti, az a nevelés-és oktatásban legüdvösebb elveit sajátíthatta el.

Ilyen nagy erényekre, kötelességekre és üdvös modorra, iniciatoraink a madarak!

Mint laicus úgy sejtem, hogy a madár leginkább légből és fényből van összealkotva; és ez alkotásánál fogva a melegséggel, villanyossággal és delejességgel szoros viszonyban áll: idő-jósló képessége csak így megérthető.

Tudom, hogy egykor az általános műveltség a madarakat az emberek üldözése és rablása ellen meg fogja védeni, de míg ez bekövetkeznék, illető hatóságaink — legalább a sétányon — a fészkekrontást, tojásszedést, madárfogást és a piacpon a madár árulást tiltásák el.

A fészkek-rontó, tojásrabló és madárfogó gyermekek és ifjak szivtelenek, mert értelmetlenek. Majd egykor, mikor a népnevelésről hozott törvény végrehajtása következtében, az értelem felvilágosodik, megszűnnek a sziv is. — A kik a madár fészket megbecsülik, az embere-

szükséges törek megszerzése tekintetében se-gyélere legyenek.

Orosz-Lengyelországban a földműves lakosság körében megbízható híreik szerint fenyegető izgatottság uralkodik, mely Litvánia lakosságára is kiterjedt. Az elkes-reddést azon eljárás okozza, melyet a kor-mány és közegye egy idő óta a parasztság és földesurak köti birtokviszonyok szabályozása körül követnek. Az orosz hatóságok épen oly erőszakosan és körülhatárolt járnak el, mintha Lengyelország is valami nihilista fé-szek lenne, sőt úgy látszik, az orosz hivatal nosok szándékosan olesitják el a lengyeleket s erőszakosan olyan állapotokat akarnak ottani is föllétni, minők az orosz tartomá-nyokban uralkodnak. A lengyelországi orosz tisztviselőknél nincs inyókra a rend és nyu-galom, mely a lengyel részeken eddig mu-tatkozik.

Konstantinápolyból.

Kheireddin pasa megbuktatásának kö-vetkező részleteit jelentik:

Kheireddin pasa a szultántól igen sokat követelt és azért nem érhetett el sem-mit. A többi közt az is kívánta, hogy a kö-vetkező négy miniszter elbocsáttassék: O z - m a n a n pasa, palotamarsall és hadügyi minisz-ter; S a i d pasa igazságügyi miniszter; K a d r i pasa belügyi miniszter és S u g - g i effendi pénzügyi miniszter. Hosszu habo-zás után a szultán legvégső esetben kész lett volna Said pasát kivéve, a többi há-rom minisztert elbocsátani; de az igazság-ügyi miniszter megbuktatását semmi szín alatt nem engedte meg.

Még az utolsó percben a szultán és Kheireddin pasa közt kompromissum létre-jötté helyzetet kilitásba, de Kheireddin makacssága meghisította ezen kompromis-sum megkötését, mert a szultán által írás-belileg tudtára adott feltételeket aláírni vo-nakodott. Kheireddin ellenfelei ezen fölté-telekkel egyszerre megírták a „hat“-ot, mely-lyel Kheireddin demissióját kapja és ezt a szultán rögtön aláírta, midőn tudtára adatott, hogy az általa megszabott föltételek el nem fogadtattak.

Jul. 28-án esti 6 órakor felolvasták a szultán hatját, melyben Kheireddin lemondá-sának elfogadása van tudatva. Ugyanezen dé-kanévi Aarifi pasát nagyvezérré; Szavet pa-sát a párisi török nagykövetet külügyminisz-terré. A többi miniszterek megmaradtak.

A hat felolvasásánál jelen voltak: Lo-banov herceg, Zichy gróf és Konduriotis. A miniszterválasz megoldásához a nagyhatal-mak képviselői jelentékeny hozzájárultak. Ezek kijelentették Karatheodory pasának, hogy ha a miniszterválaszok Törökországban nem érnek véget, meg fogják szüntetni a direkt érintkezést a portával s a nemzetközi jellegű ügyekben jövőre személyesen a szultánhoz fordulnak. E fellépésnek eredménye volt.

Az utóbbi időben azt beszélték, hogy Kheireddin a tuniszi gárdát Konstantinápoly-ba berendelte, hogy az mint a szultán test őrsége alkalmaztassék. Némely lap szerint a francia konsul protestált volna a csapatok hajóra kelése ellen.

A tényállás következő: Kheireddin pa-sa, hogy a padisahnak szorakozást szerezzen, Tunisból hozatott 12 arab lovas, kik a lo-vaglás művészetében való ügyességük által fel-tűntek. A puszták e fia Kurutsumában, Khei-reddin birtokán voltak s ott voltak lovaik, fegyvereik s szolgáló személyzetük is. A viszony a szultán és Kheireddin között hidegülni kez-dett, s így az arab lovasok bemutatása el-maradt. Így áll e dolog, melynek alapján az „Agence Havas“ oly hiábavaló lármat csi-nált.

A rézpénz Konstantinápolyban — mint jelentik — most már a kis kereskedő nem akarja elfogadni. A kereskedő annak, a ki ily pénzzel megkínálja, azt mondja: „Fol-tozza meg a pénzzel rézserpenyőjét.“

T i r n o v á b ó l jelentik, hogy O z m a n - B a z á r mellett nagy katonai csapatok összpontosítottak. A lakosság igen izgatott. Min-den percben véres összekocczanást várnak.

ket és az emberek tulajdonát is megfog-ják becsülni.

A kielégíthetetlen aspiráció szomorú-sága alól e földön talán csak a madár kivétel. Ezt a lég ringatja, vízi tovább, fellebb a hogy aranja, a nélkül, hogy nagy erőfeszítésbe kerülne. Minket sok-féle találmányaink daczára a súly körül-hatetlen törvénye lábainknál fogva a föld-höz köt.

Némely állatnak a szaktudós em-berek tardigradus — lassan haladó, nevet adtak. Ha haladásunkat mozgá-ságunkhoz viszonyítjuk, ha azt a mire asziralunk, össze mérjük azzal a mit el-érünk, ugy a tardigradus nevet magunk-nak tarthatjuk meg.

És az ember, a lassan haladó és messze, magásra aspiráló, minden részé-ben a földből van és földé lesz-e?

Kérdések kérdése. És erre a filo-zófusok és revelatorok nem egyképen fe-lelnek.

E tárgyat végezzük be ezzel: „kiki higgye, a mit akar.“

(Folyt. köv.)

Telekkönyveinkről.

Telekkönyveink több tekintetben hiá-nyosak; az egész intézményen észlelhető a czelszerű alap, átgondolt rendszer hiánya.

És valóban ha tiszta fogalommal bírnak azon fontos szerepről, melyet a telekkönyv az állam nemzetgazdászati intézményei közt el-foglal; ha figyelemmel kísérik azt a törek-vést, melyet államunk is a kulturállamok ni-veaujára való kiemelkedés és parallel haladás szempontjából kifejt; ha meggondoljuk mily tevékenységgel s áldozatkészséggel fáradozunk az intézményeinknek a kor igényeireh mert fej-lesztésén, a megütkezés egy nemével kérdehetjük önmagunktól: hogy hát ezen, nemzetgazdászati, hitelemelő, tulajdonbiztosító alapkö szilárdítására törekvésére már nem jut időnk nincs gondolatunk? — Az 1876-ki telek-könyvi törvényjavaslat („Magy. Igazs. ügy“ 1876. június havi pótfüzete) agyon hallgatott volna legalább ily irányba tereli a vélelmet. Nem is mondom én, hogy azt a prima vista el kellett volna fogadni, vagy hogy az ki tud-ja mily fokig javított volna telekkönyvein-ken? . . . ez bírálatom körén kívül esik. De hogy tárgyalási, — javítási alapul, kiindulási pontul nem szolgálhatott, állítani ismét nem lehet. Magyarországon az 1855 évi decz. 15-ki patens a telekkönyvi szabályzat, Erdély-ben ennek második, curiai döntvényekkel bő-vített kiadása az irányadó. A honnan kap-tuk: Ausztriában, már rég elvetették, nálunk most is jó . . .

De menjünk át a hiányokra. A telekkönyv fölképei, mint mindnyá-jan tudjuk, a törvényesség (legalitás) s ezzel járó elsőbbség (prioritas) a különösség (speci-alitás) és a nyilvánosság (publicitas).

A mi telekkönyveinknél megvan a tör-vényesség, elsőbbség, meg a különösség, — az egyetemleges zálogok hátrányát leszámit-va, — valamint a nyilvánosság is, de nincs meg a nyilvánossággal járó azon nélkülözhe-tetlen kellék, mely a telekkönyvi állapotot még a laicus számára is könnyen áttekinthe-tővé s megérthetővé tehesse. Nincs pedig azért, mert a végzéseknél a telekkönyv rendt: 130. § a értelmében történő teljes bevezeté-sre folytán a telekkönyvi bejegyzések felele-tes terjedelmük és dagályosak; nincs továb-bá az által: hogy a tulajdonlapon a megelő-ző tulajdonos kitörése nem kívánatván, ott hol a birtok részben vagy egészen/ gárántrán változik, hol a többszöri bejegyzések ke-nyül egyes részletekre évekig nem igazolt elő-jegyzések fennállanak; hol többféle feljeg-yés előfordul; az egyes részletek le, — s át-jegyzése is hosszadalmas kifejezéssel történik; nemkülönben: a teherlapon bejegyzett jogok-ban történő változások, mint engedély, al-zálog, felülbebejegyzés, résztrórlás, végrehaj-tás, árverés-feljegyzés stb. terjedelmessége mi-att is, oly tömkelege képződik a fenn, s fenn nem áll jogoknak, hogy az évek során ivatek felszaporodott B. és C. lapokon csak a jártas telekkönyvi hivatalnok igazodik el, a legjárta ügyvéd is megizzad, a laicus fél pedig a tiszta telekkönyvi állást még gy-anítani sem meri. Hol itt a tiszta átnézet, hol a meggyőződés? Pedig annak olyannak kell lenni, hogy a járatanabb is megnyugvást sze-rezhessen, ha a magyarországi hivatalnok — sze-rinte — talán nem elég figyelmes nézte meg; a mit zokan venni nem lehet, — ki-vált a midőn téves vagy roszkazartu infor-matoria nem is hivatkozhatik, vagy legalább sikerrel nem, — hiszen: joga vagyona függ e meggyőződéstől.

Második hiánya telekkönyveinknek a szerkezetben fekszik, mely a tulajdonos vál-tozása esetére folytonos hullámszámnak van alá-veve. Ertem a birtokrészletek átjegyzését egy telekkönyvből a másikba. Képzelnék egy telekkönyvöt csak 15—20 telekkönyvi tettel, a melyek egy házasár közös birtokát képezik. Itt kapunk 10—15 féle zálogbejeg-yést, más más telekkönyvi testekre, hol a férj hol a nő jutalékára, és ismét mindkettő ellen közzét; egynehányat aztán az egész bir-tokra mindkét birtokostárs ellen, s külön-külön is. Már ez magában véve elég cha-os, de mennyire növekszik ez: — ha az ilyen megterhelt telekkönyvi test, vagy egyes része, a tulajdonban történő változás folytán, más telekkönyvbe a terhekkel együtt átjegyzendő! Itt a birtokban történő hullám-zással a bejegyzett terhek hullámszáma is foly-ton tart, s nemcsak felette nehezíti a keze-lést; temérdek munkaidőbe kerül a fogana-tosítás; hanem szaporítja az egyetemleges zálogjogokat, s a hitelezőt azon kellemetlen helyzetbe hozza, hogy 6—10 adós ellen kell végezhajással fellépnie. Complicáltta teszi a vételárfelelősségeket, pereket idéz elő stb.

És miként néz ki egy ily telekkönyv-nyben a birtoklap? Egy-két telekkönyvi test aláhuva, mert átvitetett más telekkönyv-zökönyvbe; kettő-három áll; negyedik ismét aláhuva; ötödiknek csak egyes része le, — illetőleg átjegyezve, a fennmaradt rész az utol-

beli keleti vidékek más tartományaiban is messzire elterjeszti az őn venerabilis barátja nevét. Így pl. B. a c r o s t a c h y a, melyet korán kimut hazánkfa dr. Seeman nevezett meg, Uj-Guineában terem (l. „Papuan plants“ c. könyvem. 89. l.). B. sessilis Holland Indiai faj, és ha Borneo, Sumatra és Papua hegyi erdei majd jól ki lesznek kutatva, minden bizonyonnyal még más fajait is fogják kimutatni a Bras-saiának.

A 31 év óta odaveszett szegény dr. Leichard, kinek csontjai még mindig fel-leletlenül és tiszteletlenül fehérlenek a siva-tagban, tett hies utazásáról irt kötetében lelkesült örömmel beszélt a B. actino-phylla haragos vörös virágzata pompájá-ról. Fitzalan magas fának írja le, mint a mely Molle szigetén terem, a mit én „Re-port on the plants of the Burdekin Ri-ver“ cz. könyvemben a 11. l. feljegyeztem. További ismertetést lehetni az én „Fragment. phytogr. Austral. II. 108—109; Seeman Hederaceae 8—10. (fametszettel).“

Tisztelt barátja neve dicsőítve van még az Araliaceák rokonos neve a Bras-saiopsis néhány (eddig 8?) faja által. A genus Decaisne és Planchon barátaim állították fel 1854-ben. A fajok az indiai száraz földön és szigeteken teremnek és egynek Sir Will. Hooker (Bot. Magaz. 4804), egynek dr. Wallich (Plant. asiatic. rarior. t. 190.) adták a képét. Ezen érdekes levelet dr. Meltzl Hugo kolozsvári m. kir. egyetemi rendes ny. tanárhoz, mint a Brassaiával együtt szerkesztett „Összehasonlító irodalomtörté-nelmi Lapok“ szerkesztőjéhez Ausztria hí-res átkutatója intézte. Meltzl tanár ezen nemélt irt levelet a MNL számára beküldötte és midőn dr. Kanitz a Baron Fer-dinánd von Mueller-től cizált források, melyek vagy a kolozsvári növénykerti vagy az ő magán könyvtárában meg vannak, collationálta, nem csekély meglepetésre azt találta, hogy az Endlicher-től kiadott No-varum stirpium Decades X. 1839. augus-tus 5-ről vannak keltezve. Ezt Janka Viktor barátjával közölte és nemsokára meg-állapodtak abban, hogy azon napot ünnep-lyesen kell megülni; több módozat felett ta-nakodtak, de tekintettel az igen rövid idő-re, a legzselészerűbbnek tartották egy albummal lejni meg az a fértut, kit negyven évvel ezelőtt Endlicher oly fényesen megizs-telte. A felszólítások elkészültek magyar, né-met és francia nyelven. A szétküldésnél egy bizonyos elvet kellett követniök, és a leg-zselészerűbbnek találták, meghívást küldeni minden előttük ismeretes magyar botanikus-nak, továbbá oly külföldieknek, kik vagy va-nusokat vagy speciestek állítottak fel, vagy a kirkól tudták, hogy növényfajokkal kriti-kailag foglalkoznak.

Az általuk szétküldött felszólítás ma-nyasokhoz egy hangkék Tisztelt collega ur!

Negyven év leszen f. 6. augusztus 5-dikén, hogy a hallhatatlan érdemű Endlicher a Novarum stirpium Decas X. 89. l. „honoribus viri clarissimi Samuelis Brassai apud Claudioopolitanos in Transsyl-vania Botanicae proficitus, qui solus, popula-ribus suis tritam a Linneanis viam adusque terentibus, rei herbariae methodum natura-lem libris praeciaris, hungarico sermone conscriptis, adserere conatur“ a Brassaii Ara-liaceanemet felállította.

Vajmi ritka, hogy valaki a legnagyobb megismeretelést, melyben botanikus részesül-het, még ily sokáig törhetlen szellemi erő-ben tulajé.

Az érdemű férfinak ezen napon ismét valami kellemes nyugtani óhajátunk és re-méljük, hogy őn is hajlandó lesz ebben részt venni. — Legzselészerűbbnek tartanók ezen nap emlékéül az ünneplésnek egy albumot adni át; mely tisztelőinek fényképeit tartal-mazná; igen örvendének, ha őn is ezen ki-tüntetésben részt venne, s kérjük fényképét, egy tetsző szerinti öszeggel együtt az al-bum beszerzésére dr. Kanitz Ágost egyete-mi r. ny. tanárhoz Kolozsvárra beküldeni.

Azon esetre, ha indítványunkhoz csat-lakoznék, kérjük, sziveskedjék az arczkép há-lapjára teljes nevét, állását, születési helyét és idejét felírni, azon megjegyzéssel, hogy a kép az ünneplésnek van szánva. Kolozsvárt, 1879. július 1-én. Janka Victor. A Kanitz Ágost. E felszólítás következtében a legismer-tebb hírt tudósok siettek képeiket bekülden-i, többen igen érdekes ajánló nyilatkozato-kkal.

J. Decaisne a ma élő leghíresebb francia botanikus és az Institut tagja, a párisi bot. kert igazgatója, a ki egy a Brassaii-fákhoz hasonló nemet unak constatál, elmésen azt írta arczképére ajánlatul: „Offert a mr. he Dr. Brassai par le créateur du genre Bras-saiopsis.“

Br. Cesati Vincze a nápolyi egyetem tanára, olasz senator magyar nyelven ezt ír-ta a beküldött kép hátlapjára: „A nagyon híres erdélyi fűvésznek, Sámuel Brassainak tisztelőtád szivesség jele Br. Cesati V. pro-fessor; egy másik tudós a hasonlev híres physyolog fia szintén magyarul: „Dr. Emanuel de Purkyje tanár a természetudományok-ból az erdészeti akademián Weiswasser Cseh-országban photographiáját alázatos tisztelettel

C. B. Clarke a J. D. Hooker Flora of British India II. 732. azt mondja, hogy ezen genus Dekan felszigetéről Észak-Ausztráliáig van elterjed-ve. — K.

Miután C. B. Clarke újabb időben több fajt irt le, a Brassaiopsis-ok száma bizonyosan több, mint nyolc, de miután Hooker említett műrének eddig megjelent füzetében ezen nem tárgyalása nincs bevezetve, fajainak számát nem mondhatjuk határo-zottan meg. — K.

Az említett két mű alig lesz meg máshol Magyarországon, mint ha ynald bibornok könyvtá-rában. Különösen a Brassaiopsis glomerulata Bl. egy csinos rajza látható Regels Gartenflora XII. 411. — K.

A Brassaii a genus a tropikus öv-

átküldi Magyarország legöregebb fűvészének Sámuel Brassai urnak Kolozsvárran.

C. F. Nyman a Flóra Európá írója, el-ső ör a Stockholmi kir. museumban, fran-cziául így ajánlja arczképét: „Szabadságot veszen magának ezen képet megküldeni Bras-sai Sámuel tanárnak jubileum napjára, be-mutatván a veterán collegának szivesség sze-rencsekívánatait egy érdeműsán betöltött élet, egy ritka hosszú tudományos életpálya felett. Felix juvenis, florida, Felicio viridis Senectus!“

Dr. Haynald Lajos bibornok, érsek így ír: „Brassai iránt való tisztelete jelölül Hay-nald Lajos bibornok, kalocsai érsek.“

Déli 12 órakor Dr. Kanitz Ágost ko-lozsvári m. k. tud. egyetemi ny. r. tanár és a növ. intézet igazgatója mint a jubileum egyik indítványozója és hivatalos képviselője, Miska Károly egyet. növ. tanintézeti tanár se-géd és Farkas Kálmán intézeti pedellus ki-szeretében Dr. Brassai szállásán megjelent, hozván magával az albumot, melyben az euró-pai botanikusok beküldött arcz képei államok szerint csoportosítva nyugatról kelet felé a következő sorrendben vannak elhelyezve.

Angolország: Sir George Bentham C. M. G., F. R. S., 1872. D. L. S. Sir. Jos. Dalton Hooker C. B., K. C. S. J., P. R. S., Director Royal Gardens (Kew).

Belgium: Dr. J. Chalon (Namur), Dr. Henri van Herick Prof. de Bot. et Di-recteur du Jardin botanique (Anvers).

Franciaország: Ad. Chatin Mem-bre de l'Institut, Directeur de l'Ecole de Rhannacie (Paris), D. Clos Prof. de Bot. Di-recteur du Jardin des plantes (Toulouse), J. Decaisne Membre de l'Institut, Prof. au Mu-sée d'histoire naturelle (Paris), M. Gandoger (Amas), D. A. Gordon Correspondent de l'Institut de France, ancien Directeur de l'Ecole de médecine, ancien doyen de la fa-culté des sciences (Nancy), Ch. Martins Cor-respondent de l'Institut, Prof. d'histoire na-turelle à la Faculté de Médecine (Montpel-lier), Ch. Maudin Membre de l'Institut (An-tibes), C. B. Roumeuère (Toulouse).

Németország: Lud. Henr. Buse (Ren-ikum), C. A. J. A. Oudemans Prof. de bot. à l'Université, Secrétaire général de l'acad. royale des Sciences des Pays-Bas (Amster-dam), W. F. R. Suringar Hoogleebaar, Direc-teur ven het Risksherbarium (Leiden).

Németország: C. J. Andrae Prof. Pa-laeontol. (Bonn), P. Ascherson Prof. an der Universität (Berlin), Franc. Buzhenau Prof., Wilhelm Ollers Focke Dr. med. (B. Ham-mur), H. G. Reichenbach (Hammoriae), A. Schenk Cons. aulicus, Prof. botanices (Lips.), Carolus Gustavus Sanio Dr. phil. (Lycaea), Prof. Dr. J. Singer Director d. k. bot. Gesellach. (Regensburg).

Olaszország: Ludovico Caldesti (Faen-za), Boro Cesati Vincze egyet. növénytan prof. (Napoly), G. Gibelli prof. di botanica nel-l'Università (Modena), Alessio Mahneri Geo-metra ad Agronomo (Quinto Vercellese), Emilio Marcucci Laureato di Piso (Bibbiena), A. F. Negri (Casale), Giovanni Passerini Prof. di Botanica nell'Università (Parma), S. ephen Sommier (Firenze), Nicola Terracciano Prof. di Botanica (Caserta), Agostino Todaro Sena-tore dell' Regno, Direttore dell' Orto botanico (Palermo).

Oroszország: Eduard de Regel Consei-leur d'Etat, Directeur du Jard. Imp. botani-que (St. Petersburg).

Osztrák örökös tartományok: M. Dr. Carolus Aberle consil. gubernii, professor emer. et custos horti botan. (Salzburg), Jo-sef F. Frein Ingenieur (Opsima), Dr. G. Haber-landt Privatdocent der allg. Botanik an der Universitaet (Bécs), Eduard Hackel Prof. (St. Pölten), Eugenius de Kalcsy Med. Dr. (Bécs), Ludwig Freiherr von Hohenbühl ge-nannt Heufler zu Rasen, k. u. k. Kämmerer, k. k. Sectionschef, Präsident der k. k. sta-tistischen Centralomission im Ruhestande (Al-tenzoll bei Hall), Dr. Emanuel de Purkyje tanár az erdészeti akademián (Weisswasser, Csehországban), Dr. Moritz Willkomm kais-russ Statsrath, Prof. u. Director des k. k. botan. Gartens (Prag).

Portugal: Julio A. Henriques Dr. en sciences nat., Prof. de Botanique et Direc-teur du Jardin botanique (Coimbra).

Spanyolország: Miguel Colmeiro Horti Botanicus Professor et Director (Madrid).

Svájc: Edmond Boissier (Geneve).

Svédország: C. F. Nyman I. Conserv. du Musée botanique (Stockholm).

Magyarország: Balázs Árpád kir. gazd. int. igazgató (Keszthely), Gróf Batthyány Béla (Polgárdi), Csató János, Alsó-Féher-megye alispánja (Nagy-Enyed), Fábry János gymnasiumi tanár s intézet igazgató tulajdo-nos (Rimaszombat), Dr. Feichtinger Sándor városi főorvos és reáliskolai igazgató (Esz-tergom), Fa. Fr. Fronius ev. Pfarrer A. B. (Aynethlen), Geyer G. Gyula gym. tanár (Szepas-Igló), Gönczy Pál ministeri tanácsos (Budapest), Dr. Haynald Lajos bibornok-érsek (Kalocsa), Hazslinsky Frigyes lyciumi tanár (Eperjes), Janka Victor nemzeti mu-zeumi ör (Budapest), Dr. Kanitz Ágost k. egyetemi r. ny. tanár (Kolozsvár), Keller Emil gyógyszerész (Vág-Ujhely), Klein Gyula a kir. József-műegyetemen a növénytan r. ny. tanára (Budapest), Kocsner József Nyitraegyházmegei áldozár, s. lelkész (Pogány), Gróf Kornis Berta (Sz.-Benedek), Kunszt János kereskedő, a Lo-soncz takaré- és hitelbank pénztárnoka (Losoncz), Dr. Miska Károly növénytan egyet. tanársegéd (Kolozsvár), Dr. Pantocsek József (Tovarnok), Dr. Daniel Popovicia Ber-cianu Lehrercum paedagogisch-theologischer orient. Institut Andreanum (N.-Szeben), Flórian Porcius Distr. quond. Naszod-ieniens em. Vicecapit (Ó-Rodna), Rell Pál ev. a. h. lelkész (Abelova), Richter Lajos nevelő (Budapest), Stephan Schulzer von Müggen-burg k. k. Hauptmann im R. (Vinkov-

A Brassaii a genus a tropikus öv-

M. k. államvasutak **MENETTERVE.** (keleti vonal)

Érvényes 1879. évi május hó 15-étől.

Nagyvárad—brassói irány.							Brassó—nagyvárad irány.												
Állomások.	Személy-vonat		Vegyes-vonat		Menetjegy árak				Állomások.	Személy-vonat		Vegyes-vonat		Menetjegy árak					
	2. sz.		12 sz.		II. oszt.		III. oszt.			1. sz.		11. sz.		II. oszt.		III. oszt.			
	óra	perc	óra	perc	frt	kr.	frt	kr.		óra	perc	óra	perc	frt	kr.	frt	kr.		
Nagyvárad (Vendéglő)	Elind.	4	50	5	20	6	02	4	30	Brassó (Vendéglő)	Elind.	4	10	10	10	13	04	9	32
Rév	"	6	14	7	38	4	17	2	97	Földvár	"	4	49	11	07	12	17	8	70
Csucsá (Vendéglő)	"	7	16	9	12	2	83	2	02	Apáca	"	5	20	11	54	11	95	8	29
Bánffy-Hunyad	"	7	53	10	08	1	96	1	40	Ágostonfalva	"	5	48	12	40	11	08	7	91
Egeres	"	8	38	10	59	1	11	—	79	Homoród-Kóhalom	"	6	38	1	50	10	10	7	22
Kolozsvár (Vendéglő)	Érkez.	9	28	11	59	—	—	—	—	Erked	"	7	38	3	24	9	03	6	45
Kolozsvár	Elind.	9	44	12	23	—	—	—	—	Héjasfalva	"	8	12	4	17	8	41	6	00
Apahida	"	10	06	12	52	—	53	—	37	Segesvár	Érkez.	8	29	4	41	8	01	5	73
Gyéres	"	11	34	2	55	2	04	1	46	Segesvár (Vendéglő)	Elind.	8	39	5	01	—	—	—	—
Kocsárd (Elágazás M.-Vásárhely felé)	Érkez.	12	08	3	35	2	72	1	94	Erzsébetváros	"	9	18	6	07	7	16	5	10
Kocsárd (Vendéglő)	Elind.	12	18	4	03	—	—	—	—	Medgyes	"	9	53	7	06	6	44	4	61
Maros-Ujvár	"	12	26	4	14	2	99	2	14	Kapus (Elágazás Nagy-Szeben felé)	Érkez.	10	11	7	31	6	05	4	32
Felvincz	"	12	33	4	24	2	99	2	14	Kapus (Vendéglő)	Elind.	10	27	7	54	—	—	—	—
Nagy-Enyed	"	12	57	5	06	3	50	2	50	Mikeszása	"	10	46	8	20	5	66	4	04
Tövis (Elágazás Gyulafehérvár felé)	Érkez.	1	17	5	37	4	05	2	90	Hosszu-Aszó	"	11	02	8	41	5	66	4	04
Tövis (Vendéglő)	Elind.	1	45	6	12	—	—	—	—	Balázsfalva	"	11	22	9	12	4	95	3	53
Karácsonfalva	"	2	13	6	52	4	69	3	35	Karácsonfalva	"	11	37	9	31	4	69	3	35
Balázsfalva	"	2	28	7	27	4	95	3	53	Tövis (Elágazás Gyulafehérvár felé)	Érkez.	12	03	10	10	4	05	2	90
Hosszu-Aszó	"	2	45	7	50	5	66	4	04	Tövis (Vendéglő)	Elind.	12	33	10	35	—	—	—	—
Mikeszása	"	3	01	8	15	5	66	4	04	Nagy-Enyed	"	12	55	11	17	3	50	2	50
Kapus (Elágazás Nagy-Szeben felé)	Érkez.	3	19	8	39	6	05	4	32	Felvincz	"	1	17	11	49	2	99	2	14
Kapus (Vendéglő)	Elind.	3	29	9	16	—	—	—	—	Maros-Ujvár	"	1	24	11	59	2	99	2	14
Medgyes	"	3	49	9	51	6	44	4	61	Kocsárd (Elágazás M.-Vásárhely felé)	Érkez.	1	31	12	09	2	72	1	94
Erzsébetváros	"	4	22	10	47	7	16	5	10	Kocsárd (Vendéglő)	Elind.	1	41	12	31	—	—	—	—
Segesvár	Érkez.	5	00	11	42	8	01	5	73	Gyéres	"	2	17	1	21	2	04	1	46
Segesvár (Vendéglő)	Elind.	5	10	11	57	—	—	—	—	Apahida	"	3	44	3	20	—	53	—	37
Héjasfalva	"	5	28	12	27	8	41	6	00	Kolozsvár (Vendéglő)	Érkez.	4	05	3	48	—	—	—	—
Erked	"	6	06	1	15	9	03	6	45	Kolozsvár	Elind.	4	20	4	08	—	—	—	—
Homoród-Kóhalom	"	7	07	2	40	10	10	7	22	Egeres	"	5	12	5	22	1	11	—	79
Ágostonfalva	"	7	56	3	45	11	08	7	91	Bánffy-Hunyad	"	5	58	6	23	1	96	1	40
Apáca	"	8	29	4	25	11	95	8	29	Csucsá	"	6	40	7	27	2	83	2	02
Földvár	"	9	01	5	07	12	17	8	70	Rév	"	7	39	9	05	4	17	2	97
Brassó (Vendéglő)	Érkez.	9	40	6	00	13	04	9	32	Nagyvárad (Vendéglő)	Érkez.	9	00	11	00	6	02	4	30

Kapus—Nagyszebeni szárnyvonal.				Tövis—Gyulafehérvári szárnyvonal.				Kocsárd—Maros-Vásárhelyi szárnyvonal.												
Állomások	Vegy. von. 312. sz.		Árak	Állomások	Vegy. von. 202. sz. 212. sz.		Árak	Állomások	Vegy. von. 201. sz. 211. sz.		Árak									
	Minden nap	óra perc			Minden nap	óra perc			Minden nap	óra perc		Minden nap	óra perc							
Kapus (Ven.) Ind.	10	40	N-Szeben (V.) Ind.	6	40	7 83 5 59	Tövis (Vend.) Ind.	1	37	Gy.-feherv. (V.) Ind.	11	41	4 40	Kocsárd (Ven.) Ind.	2	00	M.-Vásárhely Ind.	8	40	5 07 3 63
N-Szeben (V.) Érk.	12	35	Kapus (Ven.) Érk.	8	30	6 05 4 32	Gy.-feherv. (V.) Érk.	2	09	Tövis (Vend.) Érk.	12	13	5 52	Maros-Ludas	3	05	Csapó-Radnóth	10	02	1 08 2 29
													4 80 3 42	M.-Vásárhely Érk.	5	08	Kocsárd (Ven.) Érk.	11	50	2 72 1 47

JEGYZET: A vastagabb keretbe nyomtatott számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 perczig számított éjjeli időt jelentik. Az árak Kolozsvártól vannak számítva.

BCUChuj / Central University Library ClujK.

Sz. 8764—1879.

(2—2)

Árlejtési hirdetés.

Kolozsmegye 10 hajduja, egy lovas legény és börtönmester részére szükségeltető posztó egyenruha, 1) pár csizma és 1 pár cipő készítése, folyó évi augusztus 6-án d. e. 10 órakor a megye házában tartandó nyilvános árlejtésen ki fog adatni.

A ruházati minták és árlejtési feltételek az aljegyzői irodában addig is megtekinthetők.

Kikiáltási ár egy egyenruhára 40 frt.
Egy pár csizma vagy cipőre 8 frt.

Árlejtési szándékozók előlegesen 10 % bánatpénzt kötelesek letenni. Kolozsmegye alispánjától.

Kolozsvárt, 1879. évi július hó 30-án.

GYARMATHY MIKLÓS m. p. alispán.

Sz. 8763—1879.

(2—2)

Árlejtési hirdetés.

Közbe tétetik, hogy Kolozsmegye hivatalos helyiségeinek fűtésére szükségeltető 268 köbméter tűzifa beszerzése, a megye házában folyó évi augusztus 12-én d. e. 10 órakor megtartandó szóbeli árlejtésen ki fog adatni.

Kikiáltási ár köbméterenként 3 frt.

Vállalkozni szándékozók az árlejtés megkezdése előtt 10 % bánatpénzt kötelesek letenni.

Az árlejtési feltételek a hivatalos órákban a megye aljegyzői irodában megtekinthetők.

Kolozsmegye alispánjától.

Kolozsvárt 1879. évi július hó 30-án.

GYARMATHY MIKLÓS m. p. alispán.

HUTFLESH KÁROLY

Kolozsvárt,

megvásárol mindennemű magyar és osztrák állampapírt, sorsjegyet, arany és ezüst pénznemeket, s leszámítol (excomp-tírt) mindenféle nyereményeket és szelvényeket 3 hóval a lejáratú idő előtt s eszközöl minden bel- és külföldi helyeken történendő bár mily összegű fizetéseket.

AJANLJA DÚSAN ELLÁTOTT

FÜSZERTÁRAT, BÖRKERESKEDÉST,

ugy saját gőz- (henger)- malmi

LISZTEIT,

ugy szintén kitűnő minőségű

(312—*)

FAGYGYUGYERTYA és SZAPPAN-GYARTMANYAIT.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

A sétatéren folyó hó 4-én esti 9—10 óra között egy számadásos

Jegyzőkönyvecske

veszett el, a megtaláló kéri azt a városi főkapitánysághoz beadni, hol a találó részére 5 frt jutalmul van letéve.

(1—1)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ELADÓ SZÉNA

M-Fráta határán és községében

100 szekér jó széna és sarju,

továbbá kitűnő REINE-CLAUDE SZILVA befőttré már alkalmas (mintegy 20 hectoliter) eladó. — Értekezhetni Simon Lászlónál M-Frátán. (1—1)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Egy másod- vagy harmadéves

joghallgató

irnoki állomásra

felvétetik.

Bővebben e lapok kiadóhatalában.

(2—3)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Haszonbéri hirdetés.

Özv. gr. Bethlen Domokosné oláh teleki és Péterlaka birtokai, 1879. Szt. Mihály naptól 6 egymásután következő évekre haszonbérbe kiadók. — Ezen birtokok a szász-régeni és maros-vásárhelyi országutttól egy órányira fekszenek s 580 holdból állanak — Értekezhetni gr. Bethlen Bélával Bethlenben.

(3—3)

Betegh Péter

legnagyobb női pipere raktára.

Kolozsvártt főtér S. szám.

!!FIGYELEMRE MÉLTÓ!!

Diszitetlen szalma-, bast- és pertli-kalapokból, valamint napernyőköl gyári raktárt bírván, azon meghatalmazást kaptam a gyárosoktól, hogy raktáromon levő kalapokat és napernyőket 25—40 % al a gyári áron alól elárulsam. Minélfogva van szerencsém ezen kedvező alkalmat a n. é. közönség figyelmébe ajánlani.

A legújabb női-pipere tárgyköböl tolyton nagy raktárt tartok.

Gyári raktárt bírok batist- és len-himzéseköl, és gyári áron árusítom.

Dús választék legfinomabb 3, 4, 5, 6, 8, 12 gombu keztyűköböl.

Feltűnő olcsó árban kapható fekete faille, métere 1 frt 90 kr. és feljebb.

Nagy választék női topán- és miedereköböl.

(12—*)

Teljes tisztólettel

Betegh Péter.